

РЕШЕНИЕ

№ 3882

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2580** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Е. Д. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: В. 64, 3470 S., N. срещу Решение № 2, изх. № 3305-40-1 от 07.01.2021 г. на Управителя на НОИ, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане № 52080361004, изх. № 2213-50-5497#4 от 21.10.2020 г. на ръководител ПО при Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“, с което му е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Навежда доводи за съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на административния акт. Счита, че всички изискани документи, с които е разполагал, са представени, поради което постановеният отказ за отпускане на пенсия е необоснован. Моли съда да отмени обжалвания административен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждането на съдебни разноски. В представена писмена защита, поддържа жалбата като сочи, че в разпореждането не се съдържат данни дали от страна на заявителя, в изпълнение на дадените му указания, впоследствие са представени необходимите документи, както и че липсват данни дали органът е извършил справка в регистъра на осигурените лица.

Ответникът – управителят на НОИ, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: На 08.11.2019 г. с вх. № 2213-50-5497 в НОИ са постъпили формуляр E202 N и формуляр E205 N от норвежката компетентна институция, удостоверяващи, че на 14.06.2019 г. В. е подал заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, чрез осигурителния институт на Н.. Към формулярите не са приложени оригинални български документи, удостоверяващи придобит от лицето осигурителен стаж по българското законодателство.

На 07.01.2020 г. административният орган е издал писмо с изх. № 2213-50-5497#2 до В. с указания да представи всички оригинални български документи, с които разполага, удостоверяващи осигурителния му стаж.

С известие за доставяне № RI295877564BG писмото е получено на 22.01.2020 г., като до датата на постановяване на разпореждането-21.10.2020 г. не са постъпили документи, удостоверяващи придобит от лицето български осигурителен стаж.

С Решение № 2, изх. № 3305-40-1 от 07.01.2021 г. на Управителя на НОИ е отхвърлена като неоснователна жалбата на Е. Д. В. срещу Разпореждане № 52080361004, изх. № 2213-50-5497#4 от 21.10.2020 г. на ръководител ПО при Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117, ал. 4 от КСО. Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – длъжностно лице в дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ в НОИ.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото е издадено при спазване на законоустановената форма. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Обжалваният административен акт е постановен при нарушение на материалния закон.

Съгласно §. 1, т. 12 от ДР на КСО „действителен стаж“ е действително изслуженото време по трудово или служебно правоотношение, времето, през което лицето е работило по друго правоотношение и е било задължително осигурено за инвалидност, старост и смърт, както и времето, през което лицето е подлежало на задължително осигуряване за своя сметка и е внесло дължимите осигурителни вноски.

Разпоредбата на § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО предвижда, че времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999 г. съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по този кодекс.

Към датата на подаване на заявлението за отпускане на лична пенсия за ОСВ чрез осигурителния институт на Н. – 14.06.2019 г., действащи и приложими се явяват

Регламент на Съвета /ЕО/ № 883/2004 г. за координация на системите за социална сигурност и регламент за неговото прилагане Регламент 987/2009, които са в сила от 01.05.2010 г. С Дял II от Регламент № 883/2004 се определя приложимото законодателство на съответната държава-членка на ЕС, като е въведен основен принцип, че лицата, за които се прилага този Регламент, са подчинени на законодателството само на една държава-членка на ЕС и това е тази, където те работят.

Съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 от Регламент 883/2004 г. всички компетентни институции определят правото на обезщетение, съгласно всички законодателства на държавите-членки, на които заинтересованото лице е подчинено, при подаване на заявление за отпускане на пенсия, освен ако заинтересованото лице изрично поиска отлагане на отпускане на обезщетения за старост съгласно законодателството на една или повече държави-членки. Ако към даден момент заинтересованото лице не отговаря или престане да отговаря на изискванията, установени от всички прилагани спрямо него законодателства на държавите-членки, институциите, прилагащи законодателството, на чиито изисквания лицето отговаря няма да зачитат при изчисляването по членове 52, параграф 1, буква а) или б) периодите, завършени съгласно законодателството, на чиито изисквания лицето не отговаря или е престанало да отговаря, когато това довежда до по-малък размер на обезщетението. разпоредбата на чл. 52, ал. 1 и 2 от същият регламент предвижда, че компетентната институция изчислява размера на дължимото обезщетение.

С оглед изискванията на чл. 1, ал. 1 от НПОС правилно административният орган е изискал от жалбоподателя оригинални документи, изпълнявайки предписаното от законодателя, а именно че представянето на оригиналните документи е необходима предпоставка за редовността на подаденото заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В този смисъл е даден и едномесечен срок по смисъла на чл. 1, ал. 5 от НПОС на жалбоподателя да представени изискуемите документи в оригинал, а именно – трудова/осигурителна книжка, удостоверения образец УП-3, УП-30, УП-13, книжки и удостоверение за военна служба. Както е регламентирал законодателя – административният орган може да изисква такива документи, които не могат да бъдат поправени или набавени служебно въз основа на документи, които са налични в НОИ. В този смисъл поведението на административният орган е напълно законосъобразно, защото са изискани именно документи, които не се съхраняват в НОИ, а такива, които се съхраняват лично у лицето. Когато в двумесечен срок от датата на уведомяването нередовностите не са отстранени длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 от КСО издава разпореждане въз основа на наличните редовни документи и на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. В тази връзка, трябва се вземе предвид факта, че уведомителното писмо е получено от В. на 22.01.2020 г., двумесечния срок е следвало да изтече на 22.03.2020 г. Посочената дата се явява в периода на обявеното извънредно положение /13.03.2020 г./, съгласно чл. 3а, ал. 2 от КСО срокът е удължен с 14 дни, считано от датата на отмяна на извънредното положение – 13.05.2020 г. и е изтекъл на 27.05.2020 г., като до този срок изисканите документи не са представени.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Д. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: В. 64, 3470 S., N. срещу Решение

№ 2, изх. № 3305-40-1 от 07.01.2021 г. на Управителя на НОИ, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане № 52080361004, изх. № 2213-50-5497#4 от 21.10.2020 г. на ръководител ПО при Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“, с което му е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: